

[Lenger]

ansvarlighed ikke var betinget af, om forholdet var forsættligt eller uagtsomt.

Jeg vil også gerne fremhæve, at ministeransvarlighedslovens § 6 er en reel udvidelse i forhold til straffelovens § 157. Det er noget, som indgår med vægt; men samtidig forudsætter anvendelsen af hele rigsretsinstitutionen, at der må være tale om en sag af en vis betydning. Efter vores opfattelse havde andre rigsretssager været mere berettigede end denne, men som hovedregel har ministrene jo et folketingsflertals opbakning.

Vi vil med andre ord have et klarere beslutningsgrundlag, før vi tager endelig stilling til, om der skal anlægges en eller flere rigsretssager. Vi vil have undersøgt, hvilken betydning det har, at de enkelte arbejdsministre blot er kommet ind i en række af andre arbejdsministre og blot har fortsat den forvaltning, der var indgroet. Vi vil have undersøgt, hvilket ansvar folketetinget eller finansudvalget eller en daværende finansminister havde for, at der blev optaget en konto for renteindtægter af uhjemlede udbetalinger på finansloven. Selv om det i forhold til den situation også er noget, der er forældet, må det være en klart formildende omstændighed for den eller de arbejdsministre, der kan tiltales på nuværende tidspunkt, og det vil vi have undersøgt betydningen af. Vi vil naturligvis kun være med til at rejse en rigsretstiltale, hvis der er grund til at forvente, at tiltalen fører til dom, og vi vil ikke deltage i fremskridtspartiets pøbeljustits.

Det, vi foretrækker, er en parlamentarisk kommission, som også fru Ebba Strange var inde på, hvor man bl.a. under vidneansvar kan forsøge at klarlægge de enkelte aktørers rolle og ansvar. Vi vil ikke være med til at feje denne sag ind under gultæppet, men vi vil heller ikke være med til at rejse tilfældige anklager på et løst grundlag.

Hagen Hagensen (KF):

Den debat, vi har haft her i dag, har vist, at der er grund til i denne efter min opfattelse meget alvorlige sag at foretage noget og gøre det snarest.

Jeg nævnte i mit første indlæg, at det efter min mening var nødvendigt, at man fik en hurtig afklaring og en afgørelse af sagen, og at det derfor var rimeligt, at der fandt et udvalgsarbejde sted. Det er senere af en anden

ordfører blevet nævnt, at det måtte være udvalget for forretningsordenen, der tog sig af denne sag. Jeg kan slutte mig til dette.

Dernæst vil jeg gerne sige, at den dagsorden, der er foreslået af hr. Maisted, kan vi ikke stemme for. Jeg skal ikke gå så meget ind i den materielle del af den – bortset fra et enkelt punkt, og det er uanset, om det er første eller anden udgave. Det drejer sig om det afsnit, hvor man taler om at skulle suspendere forældelsesfrister. Det lader sig simpelt hen ikke gøre. Det ville være i strid med grundlæggende retsprincipper, om vi ville give skærpene bestemmelser tilbagevirkende kraft. Det er da i hvert fald givet, at dette høje ting ikke i en sag som denne skal begå en ny fejl. Allerede af den grund er det ikke muligt for os at stemme for den af hr. Maisted foreslåede dagsorden – uanset indholdet af den i øvrigt.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det er givet, at der skal en klaring på tingene. Da vi ønsker, at det skal være så bredt som muligt, fordi tinget også igennem den debat, der har været, har vist, hvor megen vægt det lægger på, at man får tingene klaret og får bedømt, om ansvarsplacering kan gennemføres, skal jeg med henblik på at få så bred tilslutning til dette som muligt begære tingets møde udsat et kort stykke tid, for at der kan blive udarbejdet en dagsordenstekst.

Formanden:

Jeg skal i overensstemmelse med vores tradition efterkomme denne anmodning, og jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet.

Mødet udsat kl. 13.23

Mødet genoptaget kl. 13.45

Forhandlingen genoptoges.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil godt på de fire regeringspartiers vegne fremsætte et dagsordensforslag, og det lyder som følger:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketetinget henviser til de af arbejdsministeren og justitsministeren afgivne rede-